

Vojaku za pripravljenost 80 centov

Javni sektor Na nepravilnost pri plačevanju pripravljenosti opozarjajo že vrsto let, a jih nihče ne sliši

LJUBLJANA – Nekateri javni uslužbenci si neupravičeno dodeljujejo dodatek za pripravljenost, medtem ko se vojaki za pravično izplačilo tega borijo že leta. Prvi so v pripravljenosti doma, drugi tudi na delovnem mestu. Ob tem pa so plačani enako oziroma manj kot prvi.

TINA KRISTAN

V začetku tedna smo razkrili, da inšpektorat za javni sektor opravlja nadzor na devetih ljubljanskih fakultetah, saj so si te, kot kaže, neupravičeno izplačevale dodatek za stalno pripravljenost. Leta 2013 si ga je največ dodelila ekonomska fakulteta, 150.000 evrov. Na mesec je bilo v stalni pripravljenosti najmanj 41 posameznikov. Tajnik je poleg plače vsak mesec dobil še 528 evrov bruto, njegova kolegica s filozofske fakultete 768, njihov dekan pa 950 evrov bruto. Med prejemniki na fakulteti za gradbeništvo in geodezijo so bili tudi

hišnik in čistilki. »Vojaki dobimo manj, zato da lahko tajnice, čistilke, profesorji dobivajo več,« je ob tem kritičen predsednik sindikata vojakov Gvido Novak. Tako je od leta 2008, ko je bila sprejeta nova kolektivna pogodba, po kateri znaša dodatek 20 odstotkov urne postavke osnovne plače za vse javne uslužbenke (prej deset).

Stalna pripravljenost pomeni »dosegljivost javnega uslužbenca zaradi potrebe prihoda na delo

zunaj njegovega delovnega časa«, piše v razlagi kolektivne pogodbe. Toda vojaki so v nasprotju z zaposlenimi na fakultetah in večino drugih javnih uslužbencev v pripravljenosti ne le doma, temveč tudi »na delovnem mestu in določenem kraju«. Tako določa zakon o obrambi. Skladno z njim pa pravilnik ministrstva pojasnjuje, da lahko dnevna delovna obveznost posameznika traja največ 12 ur, ki se obračunajo kot redno delo.

»Če pa mora biti delavec navzoč v službi tudi po opravljenih 12 urah dežurstva, pa ni obremenjen z delovnimi nalogami in učinkovito ne dela, se mu lahko nadaljnjih 12 ur šteje in obračuna kot pripravljenosti za delo na delovnem mestu ali na določenem kraju.« S tem država tudi po mnenju evropske komisije, s predstavniki katere se je Novak srečal v začetku leta, krši evropsko direktivo o delovnem času, saj je treba čas, prebit na delovnem mestu ali na določenem kraju, šteti kot redni delovni čas. Torej ne gre za tipično pripravljenost, kot jo poznajo drugi javni uslužbenci. Se pa to zgodi na primer ob vsakem usposabljanju ali ko je vojak na straži – v takšni pripravljenosti je vojak v povprečju po besedah Novaka en teden na mesec.

Čeprav je stran od doma, je od leta 2008 plačan enako kot drugi javni uslužbenci, ko so v pripravljenosti doma, izpostavlja Novak, oziroma manj, saj je urna postavka osnovne plače, od katere se računa višina dodatka, pri vojakihi nižja

kot pri profesorjih. Pravila od reforme javnega sektorja ne ločujejo med izplačevanjem dodatka za različne vrste stalne pripravljenosti. Vojaki so prej za pripravljenost na delovnem mestu in določenem kraju dobili dodatek v višini 60 odstotkov. »Zaposleni na fakultetah od leta 2008 namesto desetih odstotkov dobijo dvajset, mi vojaki pa namesto šestdesetih le še dvajset odstotkov, kar pri vojaku znese 80 centov.« Takšno rešitev so »v imenu vojakov podpisali drugi sindikati, predvsem Sviz kot najštevilnejši, to pa jim je omogočil neustaven kvorum, kar pa je spet nova tema nepoštenega plačnega sistema in zlorab vojakov«, še pove Novak.

Na vse to v sindikatu opozarjajo že vrsto let. Kljub temu jih nihče ne sliši in tako bo očitno še nekaj časa. Z ministrstva za obrambo so nam sporočili, da sprememb na področju pripravljenosti ne predvidevajo, z ministrstva za javno upravo pa nam na vprašanje niti niso odgovorili.

»Vojaki dobivamo manj dodatka, zato da lahko tajnice, čistilke in profesorji dobivajo več.«

Zastopnik sindikata vojakov **GUIDO NOVAK** o Delovem razkritju, da na devetih ljubljanskih fakultetah nimajo toliko težav z različnimi dodatki pri plačah, recimo za stalno pripravljenost, kot jih ima vojska, čeprav je vojaška stalna pripravljenost »na delovnem mestu in določenem kraju« precej bolj neudobna.

Vojaki so v pripravljenosti povprečno en teden na mesec.

FOTO JURE ERŽEN